

[A. M. Hansen.]

ærede Medlem ikke havde Forstand paa. Jeg talte om den Ansvarfølelse, den almindelige Valgret medførte, og saa lød min Udtalelse saaledes — jeg haaber, jeg lige maa citere nogle faa Linier —:

„Men det kan jeg nu ikke forlange, at det ærede Medlem Hr. Vesterager med den politiske Anskuelse, han hylder, skal kunne have Forstaaelsen af.“

Det er ikke det samme som at sige, at der er noget, det ærede Medlem ikke har Forstand paa. Det kunde ikke falde mig ind at udtale mig om, hvorvidt det ærede Medlem har Forstand paa det eller ikke. Dette til Retledning.

Endvidere vil jeg gerne sige, at jeg forstaar ikke det haarde Angreb, det ærede Medlem rettede mod mig for mit Tilsvar til ham angaaende Embedsmændene. Jeg sagde i min Tale, at der efter dette Lovforslag ikke krævedes en eneste ny Embedsmand, og jeg kan ikke indse, at det ærede Medlem i sin Tale herom har paavist, at det var en fejlagtig Paastand. Først naar det ærede Medlem har paavist dette, kan han bebrejde mig, at jeg som Statsrevisor o. s. v. vil være med til at øge Embedsmændenes Tal.

Til det ærede Medlem Hr. Arnth Jensen skal jeg kun gøre nogle faa Bemærkninger. Det, jeg vendte mig imod i min Tale i Gaar, var Bestemmelsen om, at Forældrerådet skulde have Pligt til at holde Forældremøder. Jeg tror ogsaa, at det ærede Medlem er ganske enig med mig i, at man ikke bør have en saadan Bestemmelse ind i Loven. Det var det eneste, jeg udtalte mig imod.

Angaaende Spørgsmaalet om Kaldsretten vilde det ærede Medlem fremstille det saaledes, at der paa dette Punkt var et Modsetningsforhold mellem det ærede Medlem Hr. Povlsen og mig. Jeg kan ikke se, at det ærede Medlem har Ret deri. Min Udtalelse var blot denne, som jeg ogsaa skal tillade mig at citere:

„Jeg tillægger det ikke nogen afgørende Betydning, om Kaldsmyndigheden skal ligge hos Skoleraadet eller Kommunalbestyrelsen. Praksis er jo nemlig efterhaanden blevet, at man i det store og hele kalder den, der er indstillet som Nr. 1 af Kommunalbestyrelsen.“

Naar det ærede Medlem vilde have, at Nr. 1 skulde kaldes, hvis Kommunalbestyrelsen kom med en enstemmig Indstilling, er der jo ikke meget stor Forskel paa, om Kaldsmyndigheden lægges det ene eller det andet Sted. Det forannævnte udtalte jeg, efter at jeg havde sagt, hvad der talte for, at Kaldsretten nu lægges ud til Skoleraadet. Jeg vil

gerne henstille til det ærede Medlem, at han, naar han citerer mig, saa ogsaa gør det korrekt, det letter altid Forhandlingerne, ogsaa de kommende.

Det ærede Medlem Hr. Arnth Jensen paapegede dernæst, at en § 8-Sag er lettere at rejse i Henhold til Lovforslaget end efter gældende Ordning. Det har jeg ikke villet bestride, men jeg har føjet til, at Hovedsagen er, at der er en Appellinstans, som kan bidrage til at skabe Tryghed for den Lærer, der varetager sit Embede paa en god og forsvarlig Maade, og det er det, der er opnaaet her. Det er det, der — saadan som ogsaa Ministeren har omtalt — har været praktiseret i de sønderjydske Landsdele med det Resultat, at medens der af og til har været Uro i det øvrige Land, har der, saa vidt jeg husker og har faaet Oplysning om, i de 10 Aar kun været rejst en eneste § 8-Sag dernede. Det viser jo dog, at den foreslaaede Affattelse af Paragraffen ikke saa let, som det ærede Medlem mener, afstedkommer nogen Vanskeligheder eller nogen øget Brug af en § 8.

I den paagældende Paragraf, § 32 i Lovforslaget, hedder det:

„Skønner Forældrerådet, at en ved den paagældende Skole ansat Lærer ikke gør Fyldest i sin Stilling eller er kommet i et saadant Misforhold til sin Stilling som Lærer, at Udbyttet af Skolens Virksomhed derved i væsentlig Grad forringes, kan Raadet indstille til Kommunalbestyrelsen, at den paagældende søges afskediget.“

Saa kommer det an paa, om Kommunalbestyrelsen vil rejse Sagen, og der er kun den Forskel, at efter den gældende § 8 skal der skabes en Stemning blandt Sognets Befolkning mod Læreren, for at Sagen kan blive rejst, medens det efter Lovforslagets § 32 kan gaa ganske stille af med en Undersøgelse, uden at det er nødvendigt, at der rejses en Stemning i Befolkningen. Saa jeg tror i og for sig, at den Bestemmelse, der her foreslaas, vil virke langt heldigere, og jeg har da ogsaa det Indtryk, at Danmarks Lærerforenings Hovedbestyrelse i det væsentlige er tilfreds med den Form, som Forslaget her har faaet. I øvrigt udtalte jeg ogsaa i min Tale her i Gaar, at jeg var meget villig til at forhandle om, hvorledes denne Appellinstans skulde indrettes, og det er dog Hovedsagen.

Saa sagde det ærede Medlem, at jeg vilde skyde ham i Skoene, at han havde udtalt, at Venstre helt og fuldt var med paa Kredslæreren. Ja, „helt og fuldt“, det